

der vist kun faa Mennesker, der have Rede paa. Jeg fornærmer sikkert ikke den højtærede Indenrigsminister ved at antage, at han heller ikke vil være i Stand til paa staaende Fod at sige, hvorledes disse Regler ere rundt omkring, ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa i Købstæderne og paa Landet. De ere saa forviklede, at intet Menneske kan finde ud af dem. Der gælder ogsaa der det irrationelle Princip, at en offentlig Funktion bliver udøvet af privat Mand og til Indtægt for vedkommende private. Jeg kender sikkert kun Forholdene i Kjøbenhavn, og her er det saaledes, at for det første Frihavnen har Indtægten og Udgiften af den Maaling og Vejning, som finder Sted der. Frihavsselskabet har vistnok i Samkvemets Interesse stillet sig saaledes, at det har sat Afgifterne ret lavt, saa at det snarere har haft Tab end Gevinst deraf. Saa vidt jeg skønner af Regnskaberne for 1896, og det er det sidste Regnskab, jeg har set angaaende denne Sag, havde det da Tab. Men dernæst er der den Mand, som har den offentlige Vejning og Maaling i Kjøbenhavn. Paa særlig Foranledning — jeg kan godt sige paa Foranledning af mig — er der nu i den aarlige Beretning om Kjøbenhavns Kommunes Anliggender optaget Oplysninger om, hvor meget der bliver maalt og vejret i Kjøbenhavn ved den offentlige Maaling og Vejning, og hvor stor Indtægt vedkommende har deraf. De Herrer, som have Interesse for denne Sag, ville af denne Beretning kunne se, at der er Aar, hvor denne offentlige Maaling og Vejning har indbragt vedkommende en Netto-Indtægt paa ca. 30,000 Kr. Der er vistnok Aar, hvor det har indbragt ham meget mere, men denne Opførelse er for det Aar, for hvilket Beretningen er bleven trykt, og kun derom kan jeg oplyse noget. Det er urimeligt, at denne Mand ved det offentlige Bistand faar Lejlighed til at faa en saadan Fortjeneste paa Forbrugernes Bekostning. Et af to. Enten burde denne Indtægt tilfalde det offentlige, og saa vidt jeg skønner snarere Kommunen end Staten efter den historiske Forbindelse med Torvepolitiet, og hvad dertil hører, eller ogsaa skulde Taksterne sættes saa lavt i Forretningslivets Intesesse, at der overhovedet ikke blev noget Nettoudbytte. Jeg tror, at det sidste vilde være det fornuftigste og det rimeligste, hvorimod den nuværende Ordning i ethvert Tilfælde er forkastelig. Jeg anbefaler derfor den højtærede Indenrigsminister at tage denne Sag under nøje Overvejelse.

Meyer: Dette Lovforslag har som oplyst foreligget to Gange her for Folketinget, og der har været nedsat et Udvalg derom. (*Stemmer:* Mange flere Gange!) Jeg mener i den Tid, jeg har været Medlem af Rigsdagen. Der er dog ikke blevet gjort noget ved Sagen. Den er, om jeg maa bruge det Udtryk, simpelt hen visnet. Jeg antager imidlertid, at man maatte være forberedt paa, at det vilde gaa saaledes, naar man hørte paa de Udtalelser, der fremkom her i Tinget. Jeg tror, det var i 1896—97, at de Vanskeligheder, det vilde volde Befolkningen, hvis det metriske System blev gennemført, stærkt fremhævedes fra flere Bonderepræsentanters Side. Det er ogsaa ganske sikkert, at saadanne Vanskeligheder let ville kunne paapeges. Der blev den Gang talt om Koner, som købte hos Manufakturhandleren, og om Koner, der købte hos Urtekrammeren, og at for de Smaapartier, som købtes, vilde Omsætningen fra de gamle Køb til de ny Maal betyde, at man i Detailprisen gav mere, end man skulde. Den Slags Vanskeligheder maa man selvfølgelig gøre Regning paa, de kunne altid indtræffe, og i det hele taget betyder jo ethvert Fremskridt altid, at nogle ville føle sig brøstholdne. Det er en bekendt Sag, og dog har man ikke villet undvære saadanne Fremskridt. Jeg behøver kun at nævne Møntforandringen i 1873. Jeg erindrer, at jeg den Gang læste om en gammel Koneovre i Jylland, der hængte sig, fordi hun ikke kunde finde ud af de ny Kroner og Ører, da hun var vant til de gamle Rigsdaler, Mark og Skilling. Men fordi enkelte Mennesker have Vanskelighed ved et saadant nyt System, kan man dog ikke undlade at gennemføre det, naar det ellers betyder et Fremskridt. Jeg anser det for udelukket, at de gamle Koners Betænkeligheder skulde have noget som helst Tag i Repræsentanterne her i Tinget.

Det Lovforslag, der her foreligger, er efter min Mening — og denne Mening fandt fuld Tilslutning hos den første ærede Taler — et ubetinget Fremskridt. Det er en Lov, som betyder meget for vor Forbindelse med Udlandet, det er et Fremskridt, der allerede delvis er blevet gennemført i adskillige Forhold, men hvor man nu ikke længere kan nøjes med det private Initiativ, man kræver det offentlige Støtte for at nyde Fordelene fuldtud. Naar der har været udkastet den Tanke, at her skulde By og Land skilles, vil jeg dog tillade mig at sige, at jeg i ganske særlig Grad er overbevist om,